

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

Nazwa modułu/przedmiotu: Instrumentoznawstwo		Kod przedmiotu: D1-DOD-PP/07
Nazwa jednostki prowadzącej moduł/przedmiot: Wydział Dyrygentury, Jazzu, Muzyki Kościelnej i Edukacji Muzycznej		Obowiązuje od roku akademickiego: 2021/2022
Nazwa kierunku: Dyrygentura		
Forma studiów: Stacjonarne I st.	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Specjalność: Dyrygentura orkiestr dętych		Rok/Liczba semestrów: I/2
Język modułu/przedmiotu polski	Forma zajęć: wykład	Wymiar zajęć: 15
Liczba punktów ECTS	Patrz: Program studiów kierunku Dyrygentura	
Koordynator		
Prowadzący zajęcia		
Cele i założenia przedmiotu/modułu	Celem przedmiotu jest nabycie przez studenta podstawowych wiadomości z zakresu instrumentoznawstwa oraz podstawowych technik instrumentacji, ze szczególnym uwzględnieniem instrumentarium i zapisu nutowego właściwego dla zespołów dętych.	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza w zakresie harmonii, form muzycznych, historii muzyki; znajomość literatury orkiestrowej; biegła znajomość zapisu nutowego (z uwzględnieniem czytania nut w kluczu altowym i tenorowym)	
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Patrz: Tabela efektów uczenia się dla kierunku Dyrygentura		
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU		
Grupy instrumentów dętych i perkusyjnych: Instrumenty dęte drewniane Instrumenty dęte blaszane Instrumentarium perkusyjne Specyfika grup instrumentów oraz podstawowe zagadnienia dotyczące możliwości aparatu wykonawczego.		
Literatura	Literatura podstawowa Drobner M., Instrumentoznawstwo i akustyka, PWM Kraków 1980 Kotoński W., Instrumenty perkusyjne we współczesnej orkiestrze, PWM Kraków 1981 (Wyd. II) Literatura uzupełniająca Sachs C., Historia instrumentów muzycznych, PWM Kraków 1953. Carse A., The History of Orchestration, Dover Publications, New York (1925 reprint) Piston W., Orchestration, Victor Gollancz Ltd., London 1969 Rimski-Korsakow M.A., Zasady instrumentacji, tłum. Z. Wendyński, PWM Kraków 1953 Hadryś S., Clarino – sztuka gry na trąbce naturalnej, Akademia Muzyczna im. F. Chopina, Warszawa 1981 Zieliński M. Model mozartowskiej orkiestry symfonicznej, Akademia Muzyczna im. F. Nowowiejskiego, Bydgoszcz 2010	
Metody kształcenia	Przekształcanie faktury wybranych utworów kameralnych, z uwzględnieniem skal, rejestrów, dynamiki,	

Akademia Muzyczna
imienia Feliksa Nowowiejskiego
w Bydgoszczy

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

	artykulacji, możliwości wydobycia dźwięku, efektów kolorystycznych, ☐ wybór fragmentów utworów spośród proponowanych przez prowadzącego przedmiot (vide materiały nutowe) oraz ich twórcze opracowanie instrumentacyjne,	
Metody weryfikacji efektów kształcenia	Praca studenta jest oceniana na bieżąco poprzez sprawdzanie prac indywidualnych, korektę i dyskusję	
Forma i warunki zaliczenia	Warunki i forma zaliczenia określone są na początku semestru.	
Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja
5.12.2023	as. Jarosław Ciechacki	dostosowanie do zmian w programie studiów
15.05.2021		utworzenie sylabusu